

tillader jeg mig at være af en fuldstændig modsat Anskuelse, og jeg skal sige hvorfor. Haabde denne Position Nr. 15—18 medført saa overordentlig mange Vanskeligheder, at Kjøbmændene ofte vilde være bleven belempede med en for højt Told, eller at Staten havde faaet for lidt Told — det er de to Punkter, hvori mit Argument kunde bryde —, saa vilde i det første Tilfælde Kjøbmændene snart have hørt op med at indføre mange af disse Sukkere, og Omsætningen paa dette Gebet vilde være aftagen, og i sidste Tilfælde siger jeg, som man med Hensyn til Indkomstskatten siger i England: Saa vi ved Selvangivelse for lidt ind, saa faae vi dog nok. Er denne Betragtning rigtig, saa siger jeg: de 80,000 Kr. ere nok at tage med, og de vilde jo endog stige, naar Toldvæsenet blev dygtigere i denne Retning, og der vilde altsaa være saa meget mere Grund til at vedtage mit Forslag. Jeg tror, det er urigtigt, naar man vil skyde Tilvægten i Indførselen af disse Varer hovedsagelig paa Konjunkturerne. Naar den ærede Ordfører har grundfattet disse Forhold, vil han indrømme, at Raffinadvørerne have faaet Die for, at jo bedre Produkt de bruge, desto mere Udbytte faae de. Med Hensyn til hans Udtalelse, at det slet ikke har nogen Betydning for Bedømmelsen af mit Forslag, om Omsætningen har udviklet sig stærkt, da tilstaaer jeg, at jeg slet ikke forstaaer ham.

Møller: Som det ærede Thing veed, har jeg været Medlem af Udvalget, og min Stilling til de foreliggende Forslag er efter Betænkningen givet. Med Hensyn til det Forslag, som foreligger her fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Wler), om at dele Positionen Nr. 2 i to Underafdelinger, staaer det saaledes for mig, at det af praktiske Hensyn er absolut nødvendigt at følge Udvalget. Jeg tror, at det skal kunne bevises, at der har vist sig saa mange Vanskeligheder ved at træffe Grændsen mellem disse forskjellige Poster, at endog-
saa den Toldembedsmand, som idag har erklæret, at et Parti Sukker henhørte under det ene Nummer, den næste Dag sagde, at det henhørte under det andet, og det ligger vistnok hovedsagelig deri, at de Prøver, hvorefter Sukkerne stulle bedømmes alene efter Farven, ere Prøver af Sukkere, som ikke egne sig ganske efter vore Forhold, i alt Fald forsaavidt Konsumenten angaar. De Sorter Sukkere, hvoraf der foreligger Prøver, og hvorefter Toldvæsenet skal dømmes, er hovedsagelig Savanasukkere, der falde graalige, hvormod de, der indføres her i Landet, især til Konsumenten, ere mere gullige. Det er maasse lidt vanskeligt for det ærede Things Medlemmer i Almindelighed i saa Henseende at forstaa mig, men det vil ses, at, naar man har to Prøver liggende for sig, hvoraf den ene falder i det Gulde og den anden i det Graa, da vil det blive saa meget mere vanskeligt at sige, hvilken af

disse der er den lysfeste. For mig har Spørgsmaalet staaet derpaa: Staaer den Told, der nu bliver lagt paa de raa Sukkere, i passende Forhold til den Told, der paa baade efter Flertallets og Regjeringens Forslag nu bliver lagt paa de raffinerede Sukkere. Det er af de Ting, der navnlig for mig have været særdeles vanskeligt at bedømme, men jeg har ikke kunnet se, at man har kunnet opnaa Nogetsomhelst ved denne Deling af Positionerne. Jeg tror, at man snarest muligt maa komme bort derfra. Det er en almindelig Mening i Handelsstanden, at det kun fører til Ubehageligheder og Sinketier, som ere skadelige for alle Parter. — Da jeg har Ordet, er der et lille Punkt, jeg skal tillade mig at berøre, hvori jeg ganske vist er gaaet med Flertallet, men rigtignok noget modstræbende. Det er med Hensyn til, at man beholder den særlige Thara for Mustovados. Det forekommer mig at være, jeg kan gjerne sige en fuldstændig Inkonsekvens, naar man i Hovedsagen forlader Mustovados, fordi man ikke kan bedømme, hvorvidt det er Mustovados eller ikke, saa at beholde den for Tharaens Bedkommende; og jeg tror ikke, at Spørgsmaalet har saa stor Betydning, som man fra en vis Side vil tillegge det. Sagen staaer for mig saaledes, at Producenterne maatte med megen Lethed kunne indrette deres Emballage ogsaa hvad Mustovados angaar, saaledes at de ikke blive saa stærkt forurettede, hvis Tharaen var ens i Danmark; men hvad der har bidraget til, at jeg er gaaet med Flertallet, er hovedsagelig — og den ærede Finantsminister har den samme Mening i denne Henseende — at Mustovadernes Tid vistnok grumme snart vil være omme, og saa kommer det praktiske Spørgsmaal ud af Verden. Jeg tror, at man snart i de overøstiske Lande maa komme ind paa at producere sine Sukkere saaledes, at man ikke betaler Fragt og Told af Land. Et Forbrugt af Mustovados her i Danmark i de senere Aar er aftaget ganske betydeligt, kan der slet ikke være Tvivl om. Det er altsaa Hovedgrunden, hvorfor jeg ikke har anset det for nødvendigt at stille noget særligt Forslag med Hensyn til den særegne Thara for Mustovados, som jeg i og for sig anser for mindre heldig. Det er kun disse saa Bemærkninger, jeg vil tillade mig at fremsætte.

Formanden: Da Ingen videre begjærer Ordet, antager jeg nu, at vi kunne gaa til Afstemning. Jeg bemærker, at den Grund, der tidligere var til ved Afstemningen at afvige fra den Orden, hvori Vædringsforslagene ere opstillede i Betænkningen, ikke længere er tilstede, efterat Vædringsforslaget under Nr. 5 er bortfaldet. Vi følge altsaa den Afstemningsorden, hvori Vædringsforslagene ere opførte i Betænkningen.